

ct

# No és un adéu

de  
Elisenda Guiu

*(fragmento en catalán)*

*PERSONATGES: Oradora i Client.*

*ESPAI: despatx d'un tanatori.*

*Silenci.*

ORADORA

La vida... Això tan bonic i alhora tan breu del que ens acaba quedant tan sols... un bonic i fràgil record.

*(Pausa)*

Bona tarda. Gràcies a tots per la vostra presència. Que sigueu avui aquí, en aquests moments de dol, acompanyant, aixoplugant, abraçant... pot ajudar molt a superar el dur tràngol que la família està passant ara mateix. Avui som aquí per acomiadar a... a... per acomiadar a... a.... On cony he fòtut el paper...?! Si és que amb aquest pantalonet i la ridícula butxaqueta és impossible trobar res... Com no rebaixi dos quilos d'avui per demà...

CLIENT

Doncs jo la veig estupenda.

ORADORA

Ai, ho sento, estava... vull dir, que m'estava...

CLIENT

No es preocupi. Ho estava fent força bé.

ORADORA

Gràcies... Em sap greu però m'haurà de recordar el nom, és que no trobo el...

CLIENT

Jordi Poch.

ORADORA

Ah, bé. Sigui on sigui, el Jordi ja descansa en pau...

CLIENT

Ah, no, no. El Jordi de moment és ben viu davant seu. I que duri.

ORADORA

Oh, perdoni, pensava que volia dir...

CLIENT

No passa res. Si es refereix al meu pare, es deia Pau. Que descansi en pau o no, això ja és una altra història...

ORADORA

Ja... Bé, jo em dic Dolors i a banda d'oficiar la cerimònia, sóc aquí per ajudar-lo en tot el que faci falta.

CLIENT

Perfecte.

*(Pausa)*

ORADORA

Però seguei, seguei, si-us-plau.

CLIENT

Li ho agraeixo. Porto mitja hora fent petons i abraçades de peu.

ORADORA

M'ho imagino...

CLIENT

Tinc els dits fets pols –i els collons ben plens-.

ORADORA

Com diu?

CLIENT

Res, res...

*(Pausa)*

ORADORA

Bé, ja li hauran explicat una mica en què consisteix l'entrevista...

CLIENT

Més o menys.

ORADORA

Es tracta que m'expliqui algunes coses sobre la figura del seu pare.

CLIENT

Quina figura?

ORADORA

Sobre el seu pare, vull dir.

CLIENT

Ah.

ORADORA

Ja sap, per tal de poder elaborar un discurs de comiat que el representi i alhora fer de la cerimònia un moment únic, és clar. No s'amoïni, tenim tot el temps del món...

CLIENT

Serà vostè, no pas jo.

ORADORA

Com?

CLIENT

D'aquí una estona, tinc hora al barber. Ja sap, per estar ben presentable demà...

ORADORA

...

CLIENT

Però vaig demanar que la cerimònia fos curta, així que no li caldrà saber molta cosa.

ORADORA

... D'acord...

CLIENT

Què, doncs, ens hi posem? No m'agradaria fer tard...

ORADORA

No, no, és clar... En primer lloc, si hi ha algun familiar que vulgui dir algunes paraules durant la cerimònia...

CLIENT

No. Ningú no vol dir res.

ORADORA

Ah. Aleshores la cerimònia començaria amb la música que vostès escullin.

CLIENT

Música?

ORADORA

Pot ser enllaunada o en directe. Amb els músics en viu és molt més emotiu... però és clar, té un altre preu...

CLIENT

No volem cap concert.

ORADORA

Llavors... li miro quines cançons li entren per l'assegurança. Em sembla que el seu pare va contractar la pòlissa màxima...

CLIENT

Doncs de moment ja hem hagut d'acoquinar per les quatre galetes de la Sala.

ORADORA

Ah, bé... Del Barça o de l'Espanyol?

CLIENT

Com diu?

ORADORA

Els himnes no passen mai de moda. Però també tenim algunes bandes sonores memorables... Titanic, El Padrino... O potser hi ha algun tema que al seu pare li agradés especialment...

CLIENT

Sí, la sintonia del Félix Rodríguez de la Fuente.

ORADORA

Ah, li miro si en podem disposar...

CLIENT

No cal. No volem música de cap tipus.

ORADORA

Com vulgui... (*Pausa*) En aquest cas, començarem amb un poema. En tenim alguns de preciosos. I els drets d'autor també li entren per l'assegurança.

CLIENT

Quin detall...

ORADORA

"Pots plorar perquè ha marxat. O pots somriure perquè ha viscut. Podem tancar els ulls i..."

CLIENT

Molt bonic, sí... però no li posi.

ORADORA

Tampoc vol cap poema?

CLIENT

No.

ORADORA

Escolti... Em pot dir, si-us-plau, com li agradaria començar la cerimònia del seu pare?

CLIENT

Què li sembla anant al gra? Amb les quatre paraletes que vostè digui ja n'hi haurà prou.

ORADORA- Mmm, val... Llavors és especialment important que m'expliqui coses del difunt.

CLIENT

D'acord.

ORADORA

Si li sembla bé, aniré prenent nota.

CLIENT

Bé.

ORADORA

Digui'm. Com era el senyor Pau Poch Domènech?

CLIENT

Doncs baix, prim... i calb.

ORADORA

Ja... *(Pausa)* I alguna cosa més personal?

CLIENT

Mmm... Roncava.

ORADORA

Roncava...

CLIENT

Sí. Però no era un ronc qualsevol, eh? S'imagina un elefant constipat? Doncs més o menys venia a ser això.

ORADORA

Escolti... em faig al càrrec que no són moments fàcils, però si pogués destacar alguna cosa del seu pare...

Explicar-me alguna cosa, a poder ser, positiva....

CLIENT

Esperi.

*(Pausa)*

CLIENT

Tete, escolta: tu què diries positiu del papa? (...) Sí, és necessari. Alguna idea? (...) Ahà. Anoti: La *fideguay*.

ORADORA

La *fideguay*?

CLIENT

Ell n'hi deia així, a la fideuà. (*Pausa*) I què, com va per la sala de vetlla? (...) Vaja, doncs haurem d'estar preparats! Per cert, avisa si-us-plau que pugim una mica la temperatura... o els que sortirem cadàvers serem nosaltres! Gràcies, Tete. Fins ara.

(*Pausa*)

ORADORA

Una fideuà...

CLIENT

Sí, de gambes de Palamós. Li quedava deliciosa.

ORADORA

Això és tot?

CLIENT

També feia l'all-i-olli... de codony. No tan bo.

ORADORA

No m'ho puc creure.

CLIENT

A mi també em va sorprendre.

ORADORA

Estic parlant de debò!

CLIENT

I jo també...

ORADORA

Li he demanat una cosa positiva del seu pare!

CLIENT

Una bona *fideuà* no li sembla una cosa positiva?

ORADORA

No l'entenc. Prefereix que digui que va ser un pobre desgraciat?

CLIENT

És clar que no! Que era el meu pare, eh!



ORADORA  
Té raó. Disculpi...

CLIENT  
Com m'ha dit que es deia? Eulàlia?

ORADORA  
Dolors...

CLIENT  
Dolors, vostè fa gaire que fa aquesta feina?

ORADORA  
Per què m'ho pregunta?

CLIENT  
La veig una mica... desentrenada.

ORADORA  
Doncs jo a vostè poc afectat!

CLIENT  
Serà possible!

ORADORA  
Ai, perdoni, no volia... Bé, miri, anoto això de la *fideuà*. Sempre podem dir que va ser un bon cuiner...

CLIENT  
D'acord.

ORADORA  
Alguna altra cosa que li agradés o que fes sovint?

CLIENT  
Collia fulles seques.

ORADORA  
Ah. De roure, de faig, d'arbres fruiters...?

CLIENT  
I jo què sé! Les guardava en caixes. Ja n'he llençat quatre.

ORADORA  
Caixes... De plàstic? De cartró? De sabates?

CLIENT

Per què ho vol saber?

ORADORA

Estic intentant esbrinar coses del Senyor Poch...

CLIENT

Això és el que dirà a la cerimònia? Que guardava fulles seques a capses de sabates?

ORADORA

Miri, hi haurà de posar una mica de la seva part. Per parlar del seu pare, necessito saber coses d'ell!  
No m'ho puc inventar!

CLIENT

No tingui tantes manies. Ell no les va tenir...

ORADORA

Com?

CLIENT

Res...

ORADORA

Què ha volgut dir?

CLIENT

Miri, no sé qui era mon pare, sap? Pensava que ho sabia, que el coneixia bé, però després va resultar que... En fi.

ORADORA

Ei, on va?

CLIENT

A pixar!

ORADORA

Però...

CLIENT

No pateixi: tornaré.

*L'Oradora es queda sola.*

ORADORA

Ai, Dolors, *menudo embolao*, nena. Però on t'has ficat?! “Una fideguay... Li quedava deliciosa”. Serà possible! Quin paper que et toca fer, reina! I ara què, eh? Ara que carai dic jo! Si és que ja sabia jo que això no estava fet per mi... Que aquest no és el meu lloc! “Dolores, el día que aprendas

ya serás vieja!” Sí, mama, sí. Però que sabia jo! Pensava que seria molt més fàcil... Tan sols havia d’oficiar una cerimònia! Ara mateix li dic al *freaky* aquest que ho deixo. Que s’espavili! I els de la funerària, també! Ja trobaré una altra cosa. Ja se m’acudirà. Però això... Això és una merda!

CLIENT

Una bona merda, sí!

ORADORA

Ja torna a ser aquí?!

*(Continuarà)*